

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/430/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412204270
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5412204270.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova ul. č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova č. 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie č. 13, Bratislava, za účasti prokurátora Okresnej prokuratúry Námestovo, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 8C/134/2013-64 zo dňa 9. apríla 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom návrh žalobcu zamietol, žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca si podaným návrhom uplatnil proti žalovanému podľa Zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej už len Zák. č. 514/2003 Z. z.), právo na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, keď škoda a nemajetková ujma mu mala byť spôsobená tým, že exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase.

Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že na podklade žiadosti súdneho exekútora bolo vedené exekučné konania pod sp. zn. 2Er/1024/2008. Ešte pôvodne príslušný Okresný súd Dolný Kubín poveril dňa 14.03.2007 vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Jaroslava Krpáča. Žalobca ako oprávnený požiadal dňa 06.09.2010 Okresný súd Dolný Kubín o zmenu súdneho exekútora, ktorý návrh bol postúpený Okresnému súdu Námestovo dňa 08.09.2010. V tom čase účinné ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku určovalo, že oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora, pričom súd rozhodne o zmene do 30 dní od doručenia návrhu. V danom prípade exekučný súd síce nerozhodol o zmene súdneho exekútora, avšak jeho postup bol plne opodstatnený, pokiaľ uznesením zo dňa 05.04.2012 exekúciu zastavil z dôvodu, že existovali okolnosti, ktoré bránili jej vykonaniu. Existenciu takýchto okolností potvrdil aj odvolací súd tým, že na odvolanie žalobcu napadnuté uznesenie potvrdil. V tomto prípade by bolo v rozpore s logickým procesným postupom, aby na jednej strane exekučný súd najskôr rozhodol o návrhu žalobcu na zmenu súdneho exekútora a následne na strane druhej by exekúciu zastavil. Z uvedeného dôvodu nemal preukázaný nielen nesprávny úradný postup v súvislosti s rozhodovaním o zmene súdneho exekútora, ale nemal preukázané splnenie ani jednej z ďalších dvoch podmienok vyžadovaných na

vznik zodpovednosti žalovaného za žalobcom tvrdené ujmy. Žalobca nielenže nepredložil, ale neoznačil žiadne dôkazy, ktoré by podporovali to, že práve v dôsledku tvrdeného nesprávneho úradného postupu v súvislosti s rozhodovaním o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora, utrpel konkrétne vyčísliteľnú a preukázateľnú majetkovú škodu, či ujmu nemajetkového charakteru. Za škodu nemožno považovať iba subjektívne vyčíslené a ničím neobjektívizované paušálne náklady na správu pohľadávky pomocou informačného systému, na udržiavanie a správu tohto systému na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom, resp. na administratívne spracovanie textov, urgencií, publikačné výdaje, poštovné a telekomunikačné výdaje. Žalobca nielenže nepreukázal, ale nijako bližšie nevysvetlil, ako paušálne náklady na správu pohľadávky voči povinnému súvisia s nesprávnym úradným postupom súdu, keď exekúcia bola zastavená. Žalobca ani vo vzťahu k požadovanej náhrade nemajetkovej ujmy nijako nepreukázal žiaden nepriaznivý dopad na jeho postavenie, ako veriteľa pohľadávky voči povinnému v dôsledku tvrdeného nesprávneho úradného postupu. V žalobe síce poukázal na určité riziká vo vzťahu k povinnému (riziko zániku povinného, jeho insolvenca), no nijako nedokázal, že k takýmto následkom aj skutočne došlo v dôsledku postupu exekučného súdu. S poukazom na uvedené zistenia návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol.

Proti rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorý ho navrhol zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Podstata jeho odvolacích námietok spočívala v tvrdení, že vec bola prejednaná v jeho neprítomnosti, hoci riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania. I napriek tomu, že v texte žaloby uviedol skutočnosti nasvedčujúce tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená, je potrebné z konania vylúčiť, tento sudca vec prejednal a o nej rozhodol. Tvrdeniam žalovaného nemal možnosť vyjadriť sa, pričom okresný súd pri svojom rozhodnutí z týchto tvrdení vychádzal. Konečné rozhodnutie vo veci vylúčeným sudcom neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd o rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania, proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť. V danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. Ak tak okresný súd postupoval, porušil jeho právo na kontradiktórny súdny proces. V prípade ak žalovaný nereagoval na výzvu súdu, aby predložil písomné vyjadrenie k návrhu, mal okresný súd rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie. Pokiaľ okresný súd zamietol žalobu v časti náhrady skutočnej škody z dôvodu jej nedôvodnosti, ignoroval všetky jeho tvrdenia o majetkovej škode, ktorá mu vznikla z titulu udržiavania a správy informačného systému a výdajov. Okresný súd pri svojom rozhodnutí tiež nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Napadnutý rozsudok je vnútorne rozporný, nakoľko napriek tomu, že okresný súd zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Prokurátor vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že okresný súd v predmetnej veci poučil účastníkov konania o dôkaznej povinnosti podľa § 120 ods. 4 O. s. p., pričom zo strany účastníkov až do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania neboli navrhnuté žiadne dôkazy. Navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O. s. p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, za použitia § 156 ods. 3 O. s. p.), podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávannej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednávanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov, v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky navrhovateľa vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

Námietku, že okresný súd nemohol v prejednávanej veci postupovať podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v neprítomnosti žalobcu, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Zo spisového materiálu mal preukázané, že okresný súd nariadil na pojednanie veci pojednávanie na deň 09.04.2014, keď právny zástupca žalobcu prevzal predvolanie dňa 24.03.2014. Odvolací súd zo spisového materiálu nezistil, že by žalobca požiadal o zrušenie eventuálne odročenie pojednávania. Pokiaľ žalobca namietal, že sudcu, ktorému bola vec pridelená, bolo potrebné z konania vylúčiť, odvolací súd v tomto smere poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 10NcC/416/2013-51 zo dňa 14.11.2013, ktorým konajúci sudca nebol vylúčený z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd i námietku žalobcu, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení a že nemal možnosť sa k nim vyjadriť. Ako už odvolací súd konštatoval vyššie, za situácie, keď boli v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. splnené všetky podmienky na pojednanie veci bez prítomnosti žalobcu a pokiaľ okresný súd na nariadenom pojednávaní dôkaz spisom sp. zn. 2Er/1024/2008 vykonal, neodňal tým žalobcovi možnosť konať pred súdom, nakoľko sa tejto možnosti (v dôsledku toho, že sa bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil) sám zbavil. Námietka žalobcu, že okresný súd pri svojom rozhodnutí vychádzal z tvrdení žalovaného, ku ktorým nemal možnosť vyjadriť sa, je účelová. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd svoje rozhodnutie založil na skutočnostiach zistených z exekučného spisu a na právnych záveroch o nenaplnení podmienok pre vznik nároku žalobcu na náhradu škody podľa Zák. č. 514/2003 Z. z. a nie na tvrdeniach žalovaného. Ako nepravdivá sa preukázala námietka žalobcu, že okresný súd v danej veci rozhodol bez nariadenia pojednávania. Zo spisového materiálu je nepochybné, že na pojednanie veci bolo riadne nariadené pojednávanie na deň 09.04.2014, ktoré bolo i vykonané, o čom svedčí zápisnica o pojednávaní z vyššie uvedeného dňa, ktorá je riadne zažurnalizovaná v súdnom spise. Neobstojí ani námietka žalobcu, že okresný súd vo svojom rozhodnutí nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Ako vyplýva z odôvodnenia písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku, okresný súd podrobne uviedol skutkové závery a svoje právne úvahy vo vzťahu k prejednávanej veci, keď zároveň podrobne vysvetlil, na základe akých skutkových a právnych úvah nemal preukázané splnenie predpokladov zodpovednosti štátu podľa Zák. č. 514/2003 Z. z. Odvolací súd s poukazom na uvedené zistenia a právne úvahy, napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Žalovanému nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, nakoľko si ich neuplatnil, resp. v tomto smere nepodal žiadny návrh (§ 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.